

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 31/2020
28.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. КЗ и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Пауна Јовановића, поднетом против правоснажних решења Основног суда у Бору К бр. 145/17 од 04.02.2019. године и Вишег суда у Зајечару Кж2 40/19 од 05.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правоснажних решења Основног суда у Бору К бр. 145/17 од 04.02.2019. године и Вишег суда у Зајечару Кж2 40/19 од 05.04.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Бору К бр. 145/17 од 04.02.2019. године извршена је исправка пресуде Основног суда у Бору К бр. 145/17 од 17.10.2017. године тако што је одређено да у изреци и образложењу пресуде уместо „дана 21.02.2016. године“, треба да стоји „дана 21.08.2016. године“, док је у осталом делу пресуда остала неизмењена.

Решењем Вишег суда у Зајечару Кж2 40/19 од 05.04.2019. године одбијена је жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Бору К бр. 145/17 од 04.02.2019. године као неоснована.

Против напред наведених правоснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Паун Јовановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу

већа о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке (члан 488. став 2. ЗКП).

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је побијаним решењима прекорачена оптужба јер је суд поступио противно одредби члана 420. став 1. и одредби члана 431. став 1 ЗКП и изменио чињенични опис кривичног дела у изреци и образложењу пресуде и то у битном елементу, који чини биће кривичног дела, а то је време извршења кривичног дела тако што је определио сасвим други месец за извршења кривичног дела, у односу на време извршења дела које је определено у оптужном акту-уместо 21.02.2016. године као време извршења кривичног дела наведено је 21.08.2016. године. Надаље, дописом Вишег суда у Зајечару тражено је од првостепеног суда само да се изврши исправка године кривичног дела, обзиром да у првостепеној пресуди стоји да је дело извршено 2016, да се изврши исправка у 2016. годину, на који начин је такође дошло до прекорачења оптужбе.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено, и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

По налажењу Врховног касационог суда време извршења кривичног дела не представља ни субјективни ни објективни елемент кривичног дела, па како је побијаним решењима исправљена првостепена пресуда само у погледу времена извршења дела, и истим се није интервенисало у чињенични опис кривичног дела садржан у првостепеној пресуди, нити је означено као окривљени, неко друго лице, побијаним решењима није нарушен ни субјективни ни објективни идентитет оптужбе, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, од стране овога суда оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић